ΔΡ09| ΜΕΤΑΝΟΙΑ – ΙΩΑΝΝΗΣ

2020 · https://docs.theosis.work/db/chapters/2020/δρ09-μετανοια-ιωαννησ/

Μία από τις βασικές, θεμελιώδεις μπορούμε να πούμε, αρχές της Χριστιανικής Κοσμοθεωρίας και Διδασκαλίας είναι και η Μετάνοια. Θα προσπαθήσουμε, απλά και λιτά, να σας δώσουμε τα βασικά στοιχεία του μεγάλου αυτού θέματος, ανασύροντας τις πτυχές του με το δικό μας τρόπο, με τη δική μας θεώρηση, γιατί βέβαια και για το θέμα αυτό έχουν γραφεί πάρα πολλά. Θα προσθέσουμε όμως κι εμείς το δικό μας λιθαράκι στο γιγαντιαίο έργο της Σωτηρίας του Ανθρώπου, με οδηγό μας, με γνώμονα το Θείο Λόγο.

Η μετάνοια αποτελεί ένα ορόσημο στη ζωή τού κάθε ανθρώπου, γιατί απ’ αυτό το σημείο είμαστε υποχρεωμένοι να περάσουμε, να σταθούμε, όλοι οι άνθρωποι, γιατί όλοι μας αμαρτήσαμε με διάφορους τρόπους. **Δεν υπάρχουν άνθρωποι αναμάρτητοι,** αναμάρτητος μόνον ο Κύριος. Υπάρχει μόνο το Άπειρο Έλεος του Θεού και η Αγάπη Του για τον άνθρωπο, που τον βοηθούν να σωθεί με τη μετάνοιά του και τα αγαθά του έργα. «Χαρά έσται εν τω ουρανώ επί ενί αμαρτωλώ μετανοούντι» (Λουκ. ΙΕ΄, 7).

Πολλές φορές άκουσα από αδελφούς να λένε πως δεν έκαναν τίποτα κακό, πως δεν πείραξαν κανέναν, δεν αδίκησαν κανέναν και συνεπώς δεν έχουν τίποτα για να μετανοήσουν. Οι Γραφές όμως, αντίθετα, λένε: «Εάν είπωμεν ότι αμαρτίαν ουκ έχομεν, εαυτούς πλανώμεν και η αλήθεια ουκ έστιν εν ημίν» (Επιστ. Ιωάν. Α΄, Α΄, 8).

Οι Γραφές, λοιπόν, που υπαγορεύτηκαν και γράφτηκαν από το Άγιο Πνεύμα, μιλούν από τη Θεία Πανσοφία και μας πληροφορούν πως δεν είναι σωστή η τοποθέτηση αυτή, για όσους την έχουν και πιστεύουν έτσι για τον εαυτό τους, αλλά πως η αμαρτία υπάρχει σε όλους μας.

Σ’ αυτούς τους αδελφούς θα ’θελα πρώτα απ’ όλα ν’ αποταθώ, για να τους βοηθήσω να δουν το θέμα βαθύτερα και σωστότερα, κι έτσι να ωφεληθούν και να μη μοιάζουν μ’ αυτούς για τους οποίους είναι γραμμένο: «υμείς εστέ οι δικαιούντες εαυτούς ενώπιον των ανθρώπων, ο δε Θεός γινώσκει τας καρδίας υμών…» (Λουκ. ΙΣΤ΄, 15).

Όταν λέτε «δεν πείραξα ή δεν αδίκησα κανέναν», είναι βασικά η δική σας γνώμη, η δική σας κρίση για τον εαυτό σας, που βασίζεται στις γνώσεις σας, στην κατάρτισή σας, στην πείρα σας και στον τρόπο που σκέπτεσθε και βλέπετε ένα θέμα, αυτό το θέμα.

Μα είστε βέβαιοι πως οι γνώσεις σας είναι σωστές; Πως η κατάρτισή σας είναι τέλεια; Πως η πείρα σας έχει σωστά κριτήρια και όχι λαθεμένα; Είστε σίγουροι πως η κρίση σας προέρχεται από σωστές γνώσεις, και όχι λαθεμένες, και η πείρα σας από σωστά συμπεράσματα, που βγάλατε στο πέρασμα των γεγονότων της ζωής και του χρόνου; Είστε βέβαιοι πως τα γυαλιά σας, μέσα από τα οποία βλέπετε το θέμα αυτό, είναι καθαρά και όχι θαμπωμένα; Μήπως έχετε μυωπία, Πνευματική βέβαια, και δεν βλέπετε καλά και χρειάζεστε να δείτε με διορθωμένους φακούς; Ρωτήσατε ποτέ κανέναν άλλον, κι αυτός να σας πει απερίφραστα τη γνώμη του για σας, χωρίς διπλωματίες; Ρωτήσατε ποτέ κανέναν Πνευματικό να σας πει πώς σας βλέπει; Μιλήσατε με τον εαυτό σας;

Είσαστε βέβαιοι πως με τις πράξεις σας δεν βλάψατε κανέναν; Πως οι σκέψεις σας δεν αδίκησαν; Είσαστε βέβαιοι πως οι λόγοι σας ήταν πάντα σωστοί και δεν έβλαψαν, δεν πίκραναν, δεν πόνεσαν κανέναν άνθρωπο; Είσαστε σίγουροι πως τα συναισθήματά σας, αφότου γεννηθήκατε, ήταν γεμάτα αγάπη και καλοσύνη για όλους τους ανθρώπους; Και αυτά αφορούν το τι κάνατε, όπως λέτε. Μα το να μην πειράξετε, έστω, ή να μην αδικήσετε, είναι φανερό πως πρέπει να το τηρήσετε. Νοείται οίκοθεν, όπως λένε.

Αλλά πέρα απ’ αυτά; Κι αυτά, την άποψή σας δηλαδή, αν τα δεχτούμε προς στιγμήν, σας ρωτώ: Ποιον βοηθήσατε; Πώς τον βοηθήσατε και γιατί; Μήπως παραλείψατε να κάνετε ορισμένες ενέργειες, πράξεις, εκδηλώσεις, στη ζωή σας, που μπορούσατε και που ήταν απαραίτητες; Μήπως νομίζετε πως οι παραλείψεις δεν χρεώνονται;

Είναι καιρός να μετατοπιστούμε όλοι μας από το «εγώ δεν πείραξα» ή «εγώ δεν αδίκησα κανέναν», γιατί σήμερα αυτή η Πνευματική τοποθέτηση δεν φτάνει, είναι ελλιπής, είναι καθυστερημένη. Είναι καιρός να δούμε όλοι τον εαυτό μας συνυφασμένο - αλληλένδετο με τον γύρω μας άνθρωπο. Δεν αποτελούμε μιαν οντότητα που δεν έχει σχέση με τους άλλους ανθρώπους. Όλοι είμαστε αδελφοί, παιδιά του αυτού Γεννήτορα, έχουμε όλοι τον ίδιο Πατέρα, και το Ευαγγέλιο της Κρίσης μιλάει και ρωτά σαφέστατα ποιους και πώς τους βοηθήσαμε, για να θεωρηθεί σαν προσφορά της αγάπης μας προς τον πλησίον αδελφό μας.

Ούτε να νομίζετε και να πιστεύετε πως αν φροντίζετε για το σπίτι σας, για τη γυναίκα σας και τα παιδιά σας, είσαστε καλοί οικογενειάρχες και αυτό φτάνει για να είστε εντάξει απέναντι στο Νόμο του Θεού. Πάντα υπάρχει ο πλησίον και το ερώτημα τι κάνατε γι' αυτόν. Οι φροντίδες σας για την οικογένειά σας καλές κι ευλογημένες, αλλά μήπως παρασύρεστε απ' αυτές μόνο και δεν είδατε ποτέ γύρω σας; Μήπως είστε ελλιπείς στο σημείο αυτό; Μήπως με το πρόσχημα και το αιτιολογικό της φροντίδας της οικογενείας σας αναπτύξατε εγωισμό, φιλαυτία ή πλεονεξία; Τότε σας ρωτώ: Τι καταθέσεις έχετε στην Τράπεζα της Αγάπης; Μήπως η στάση σας αυτή είναι λαθεμένη και το λάθος σας είναι αρκετά σοβαρό και σας χρειάζεται μια αλλαγή, που υπάρχει στη μετάνοια; Σας αφήνω να το σκεφτείτε καλά και ανάλογα να αποφασίσετε πώς και τι θα ενεργήσετε.

Κλείνοντας την παρένθεση αυτή, που άνοιξα για όσους νομίζουν πως... είναι τέλειοι, πιστεύω πως τα λόγια μου, η ανάλυση του θέματος, το άνοιγμα που κάναμε, θα τους ωφελήσουν, για να κάνουν κάποια αναθεώρηση, κάποια αλλαγή, κάποια διόρθωση στις απόψεις τους, στις σκέψεις τους και γενικά στην Πνευματική τους τοποθέτηση και να πάρουν πολλά στοιχεία, που θα τους είναι χρήσιμα στην κατοπινή πορεία και εξέλιξή τους.

Συνεχίζω το θέμα σχετικά με τη μετάνοια. Δεν θα μιλήσουμε για το τι γίνεται στις άλλες θρησκείες, στις περιπτώσεις που ο άνθρωπος αμαρτάνει, γιατί δεν είναι μέσα στο θέμα μας ν' ασχοληθούμε μ' αυτό, αλλά ούτε και να συγκρίνουμε τις απόψεις των διαφόρων θρησκειών. Θέλουμε ν' ασχοληθούμε, να εντρυφήσουμε, ν' αναλύσουμε και να διδαχθούμε τη Χριστιανική Αλήθεια, γιατί είμαστε Χριστιανοί, έστω με ατέλειες ακόμη, που λατρεύουμε όμως σαν Θεό μας, σαν Σωτήρα μας, τον Κύριο Ιησού Χριστό, που Αυτόν παραδεχόμαστε για Δάσκαλό μας και Θείο Οδηγό μας, ακολουθώντας το Ρήμα Του: «Δι' Εμού εις τον Πατέρα».

Ακόμη, γιατί Αυτός μας αποκάλυψε το Θεό - Πατέρα, της Αγάπης και του Ελέους, και ακριβώς η μετάνοια, που έδωσε σαν δικαίωμα ο Θεός στον Άνθρωπο, επισφραγίζει κι αυτή από την πλευρά της, με τον τρόπο της, την Αγάπη του Θεού προς τον Άνθρωπο. «Τοις έθνεσιν ο Θεός την μετάνοιαν έδωκεν εις ζωήν» (Πράξ. ΙΑ΄, 18).

Μετάνοια είναι η αλλαγή του φρονήματος, η μεταμέλεια, η μεταβολή τής μέχρι τώρα γνώμης, σκέψης, πορείας, έργων. Αλλάζουμε γραμμή, που αφορά την πορεία που κάναμε και εκδηλώναμε

με σκέψεις, λόγους και έργα, γιατί αναγνωρίζουμε ότι αυτές οι εκδηλώσεις μας ήταν λανθασμένες. Μεταμελούμεθα και λυπούμεθα και αποδοκιμάζουμε όλα αυτά και εκδηλώνουμε την ειλικρινή απόφασή μας να μην επαναλάβουμε αυτά που αναγνωρίσαμε σαν απαράδεκτα, σαν λαθεμένες εκδηλώσεις μας, αλλά ν' ακολουθήσουμε μια διαφορετική πορεία, που θα είναι σύμφωνη με το Θείο Νόμο. «Του επιστρέψαι από σκότους εις φως και της εξουσίας του Σατανά επί τον Θεόν, του λαβείν αυτούς άφεσιν αμαρτιών και κλήρον εν τοις ηγιασμένοις πίστει τη εις Εμέ» (Πράξ. ΚΣΤ΄, 18).

Για να υπάρξει μετάνοια, χρειάζονται, λοιπόν, δύο βασικά σημεία: αναγνώριση λάθους και απόφαση για αλλαγή. Αλλά είναι σε όλους γνωστό, πως η μετάνοια δεν είναι ίδια σε όλους. Έχει διαβαθμίσεις. Μα εμείς μιλάμε για πραγματική μετάνοια, με όλη τη σημασία της, και όχι για καταστάσεις σχετικές και αποφάσεις πρόσκαιρες και επιπόλαιες. Μιλάμε γι' αυτούς, που πραγματικά κατάλαβαν τα λάθη τους και θέλουν ν' αλλάξουν, να μετατοπιστούν, να ανακαινιστούν.

Πολλοί άνθρωποι εμπνεόμενοι κήρυξαν μετάνοια μέχρι σήμερα. Ένας απ' όλους ξεχωρίζει με την παρουσία του πάνω στη γη, γιατί είναι ένας ειδικός Απεσταλμένος από τον Ουράνιο Πατέρα, που η αποστολή του ήταν να προετοιμάσει τους ανθρώπους της εποχής του, για να υποδεχθούν τον αναμενόμενο Μεσσία. Πρόκειται για τον Ιωάννη τον Πρόδρομο ή Βαπτιστή, που το έργο του ήταν κήρυγμα μετανοίας και εξαγνισμού, γιατί αυτά ήταν τα απαραίτητα στοιχεία της αλλαγής, για να μπορέσουν οι άνθρωποι να υποδεχθούν το Λυτρωτή. Ήταν, δηλαδή, ο Προάγγελος της Παρουσίας του Κυρίου επί της γης.

Το θέμα μας, βέβαια, αφορά τη μετάνοια και όχι τον Ιωάννη. Αλλά επειδή στον καθένα μας το άκουσμα του ονόματος του Ιωάννη μάς φέρνει οπωσδήποτε στο νου μας και τη «μετάνοια», γιατί το όνομά του συνδέθηκε σε όλες τις μετέπειτα γενεές, και όχι μόνο στην εποχή του, με την έννοια της μετανοίας, γι' αυτό έκρινα σκόπιμο να μιλήσω λίγο για τον Ιωάννη και το έργο του, που έχουν σχέση με το θέμα μας, και θα προσπαθήσω να σας δώσω λίγα από το βαθύτερο νόημα της παρουσίας του Ιωάννη πάνω στη γη και του έργου του. «Εγένετο Ιωάννης βαπτίζων εν τη ερήμω και κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εις άφεσιν αμαρτιών» (Μάρκ. Α΄, 4).

Είναι προφανές και φανερό σε όλους πως ο Ιωάννης εκπροσώπησε την ανθρωπότητα ολόκληρη, το δημιούργημα «Άνθρωπος», κατά την Παρουσία του Κυρίου πάνω στη γη. Δηλαδή, από την πλευρά

του, βρισκόταν στην κορυφή της Πυραμίδας του ανθρώπινου γένους, της ανθρώπινης φυλής, και γι’ αυτό βάπτισε τον Κύριο. Τα λέγω αυτά, γιατί ο ίδιος ο Κύριος, μιλώντας για τον Ιωάννη, τον κατέταξε στη θέση αυτή, με τους λόγους που είπε: «Ουκ εγήγερται εν γεννητοίς γυναικών μείζων Ιωάννου του βαπτιστού» (Ματθ. ΙΑ΄, 11). Ρήματα, που τα είπαν τα αδιάψευστα χείλη Του και που ακριβώς τοποθετούσαν τον Ιωάννη στην κορυφή της ανθρώπινης φυλής.

Είπε όμως και κάτι άλλο: «Ο δε μικρότερος εν τη βασιλεία των ουρανών μείζων αυτού εστίν» (Ματθ. ΙΑ΄, 11). Είναι προφανές ότι οι λόγοι αυτοί έχουν ένα βαθύ νόημα: ότι ο Ιωάννης δεν είχε εισέλθει ακόμη στη Βασιλεία των Ουρανών, αν και ως άγγελος στάλθηκε από το Θεό, αφού ο μικρότερος της Βασιλείας των Ουρανών ήταν μεγαλύτερος του Ιωάννη. **Ήταν ο «Άνθρωπος».** Αντιπροσώπευε μία υψηλή διανοητική κατάσταση, με φωτισμό και συλλήψεις περί Πνευματικών δυνατοτήτων, και αυτό ακριβώς μας διδάσκει πως ο άνθρωπος, ο κάθε άνθρωπος, οφείλει να περάσει διαμέσου της διανοητικής κατάστασης συνείδησης, που είναι ο φυσικός άνθρωπος, προσπαθώντας για την αναμόρφωσή του, που είναι το αποτέλεσμα της ύπαρξης του έμφυτου αγαθού μέσα του. Η διάνοια είναι για να προπαρασκευάζει την οδό για την Πνευματική συνείδηση, το Χριστό, μέσα στον άνθρωπο.

Η διανοητική αντίληψη δεν είναι πάντοτε ασφαλής. Πολλές φορές είναι αληθής, αλλά είναι περιορισμένη στη διάνοια και δεν συλλαμβάνει την Παγκοσμιότητα της Αλήθειας, μορφώνει τα συμπεράσματά της από παρατηρήσεις και σπουδή σχετικών καταστάσεων. Συνεπώς διακρίνει μόνο σχετικά την Αλήθεια. Αλλά αυτή η φάση, η διανοητική, δεν είναι διαρκής κατάσταση συνείδησης, επομένως πρέπει κάποτε ν’ αλλαχθεί, ν’ ακολουθηθεί από μία άλλη κατάσταση συνείδησης, που πρέπει να είναι διαρκής.

«Ο δε οπίσω μου ερχόμενος ισχυρότερός μου εστίν, ού ουκ ειμί ικανός τα υποδήματα βαστάσαι· αυτός υμάς βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί» (Ματθ. Γ΄, 11). Οι λόγοι αυτοί του Ιωάννη φανερώνουν, ότι μετά τον Ιωάννη, μετά τη διανοητική κατάσταση συνείδησης, που αντιπροσώπευε ο Ιωάννης, ή κατάσταση συνείδησης Ιωάννου ή Προδρομική κατάσταση συνείδησης στον άνθρωπο, ακολουθεί η Πνευματική συνείδηση, ο Χριστός εντός του ανθρώπου.

Για τον εαυτό του ο Ιωάννης λέει: «Ουκ ειμί εγώ ο Χριστός, αλλ’ ότι απεσταλμένος ειμί έμπροσθεν εκείνου… Εκείνον δει αυξάνειν, εμέ δε ελαττούσθαι» (Ιωάν. Γ΄, 28-30), εννοώντας ακριβώς ότι η κατάσταση συνείδησης Ιωάννη, ή Προδρομική, προηγείται πάντοτε εντός του

ανθρώπου, πριν από την εμφάνιση του Κυρίου εντός του, και ότι πρέπει αυτή η κατάσταση συνείδησης να ελαττώνεται, να μικραίνει μέσα στον άνθρωπο, και ν’ αυξάνει, να μεγαλώνει η συνείδηση Χριστού.

Ακόμη λέγει ο Ιωάννης: «Ο άνωθεν ερχόμενος επάνω πάντων εστίν. Ο ων εκ της γης εκ της γης εστί και εκ της γης λαλεί» (Ιωάν. Γ΄, 31). Αυτό σημαίνει πως η μικρότερη των Πνευματικών σκέψεων στον άνθρωπο είναι μεγαλύτερη και ισχυρότερη και ορθότερη από τους πιο ισχυρούς συλλογισμούς της διάνοιας και ότι η διανοητική ιδέα περί πραγμάτων πρέπει να υποχωρήσει μπροστά στην αντίληψη, που έρχεται διαμέσου του Αγίου Πνεύματος. Όταν η ζωογόνηση από το Πνεύμα αρχίζει στη συνείδηση, μέχρι το σημείο που ο Χριστός είναι αντιληπτός και αισθητός και γνωστός, πρέπει να εμπιστευόμαστε την έμπνευση του Πνεύματος μάλλον, παρά τους συλλογισμούς του διανοητικού ανθρώπου.

Μετάνοια σημαίνει, λοιπόν, **μια πορεία κάθαρσης για την εξάλειψη της πλάνης.** Είναι η πορεία έγχυσης στη συνείδηση της Δύναμης του Λόγου, που θραύει και αποκαθαίρει όλες τις πεπλανημένες σκέψεις της υλιστικότητας. Κάθε αύξηση Πνευματική λαμβάνει χώρα διαμέσου της κατάστασης κάθαρσης και μετανοίας, δηλαδή πρώτα εγκαταλείπουμε, «παραιτούμε» τις παλαιές υλικές μας σκέψεις. Δεν μπορούμε να εισχωρήσουμε σε νέα φάση συνείδησης, αν δεν απαλλαγούμε προηγουμένως από την παλαιά.

Πρακτικά, πολλοί Χριστιανοί έχουν αποτύχει να διακρίνουν τη διδασκαλία της Καινής Διαθήκης περί των Νόμων του Νου. Η αποστολή του Ιωάννη ήταν εμβάθυνση σε Πνευματικότητα για την εξάλειψη της ατέλειας και της πλάνης. Ήταν προκαταρκτική κατάσταση εκγύμνασης της σκέψης και του Νου, και κάθαρσης για την εισδοχή της Δύναμης του Λόγου στον άνθρωπο.

Σας έδωσα με λίγα λόγια, όσο μπορούσα πιο απλά, και με σχετικά αποσπάσματα από τις Θείες Γραφές, να καταλάβετε λίγα περί του Ιωάννη και του έργου του και πόσο βασικό είναι το έργο του για την αλλαγή του κάθε ανθρώπου. Σας έδωσα και μια μικρή γεύση της εσωτερικής ερμηνείας του έργου αυτού, που έχει σχέση με τη μετάνοια και κεφαλαιώδη σημασία για την αναμενόμενη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου εντός του ανθρώπου.

Αν καταβάλετε λίγη προσοχή, είμαι βέβαιος πως όλοι σιγά σιγά θ’ αρχίσετε να καταλαβαίνετε τα βαθύτερα, εσωτερικά νοήματα του Ευαγγελίου και του έργου του Κυρίου, γιατί όλοι οι άνθρωποι

πρέπει να περάσουν τις διάφορες φάσεις, τα διάφορα στάδια τελειοποίησής τους, μέχρι να φτάσουν στο τελικό στάδιο να Χριστοποιηθούν.

Κλείνω την παρένθεση, που άνοιξα σχετικά με τον Ιωάννη, και επανέρχομαι στο θέμα μας, που είναι η μετάνοια. Πολλοί ασθενείς που πάσχουν από διάφορες ασθένειες, καταφεύγουν στους γιατρούς, εξετάζονται από αυτούς και οι γιατροί, μετά την εξέταση και τη διάγνωση της αρρώστιας, τους χορηγούν διάφορες συνταγές με φάρμακα που, αν και πολλές φορές είναι δυσάρεστα και στην οσμή και στη γεύση, εντούτοις σχεδόν όλοι οι ασθενείς προσπαθούν με σχολαστική ακρίβεια να τηρούν τη δοσολογία των φαρμάκων αυτών και τα ανάλογα χρονικά διαστήματα, που τους υπέδειξε ο γιατρός για τη λήψη τους, ώστε αυτά να επενεργούν και να βοηθούν στη θεραπεία της ασθένειας από την οποία πάσχουν.

Μα αυτό αφορά την ύλη, το σκήνωμά σας, το σαρκικό περίβλημα της εσωτερικής σας υπόστασης, και πολλές φορές, σχεδόν πάντοτε, η εκδήλωση μιας ασθένειας στο υλικό σκήνωμα είναι η τελευταία εκδήλωση μιας ασθένειας που αρχίζει από αλλού, το αποτέλεσμα μιας κατάστασης που άρχισε πολύ καιρό πριν. Είναι το αποτέλεσμα μιας δυσαρμονίας, μιας κακής λειτουργίας, μιας ασθένειας της ψυχής, γιατί όλες οι αρρώστιες είναι δυσαρμονίες, κάτι δεν λειτουργεί καλά, οπωσδήποτε έχει γίνει κάπου παράβαση Θείου Νόμου και απομάκρυνση από τη Θεία Ισορροπία, γι’ αυτό έχουμε εκδηλώσεις ασθενειών.

Είναι, λοιπόν, απαραίτητο να ερευνήσουμε το θέμα αυτό, και όπως εξετάζουμε με προσοχή το εκδηλούμενο αποτέλεσμα μιας δυσαρμονίας στο υλικό μας σκήνωμα, καλό θα είναι και φρόνιμο και αναγκαίο, ίσως περισσότερο, να ερευνήσουμε βαθύτερα για να βρούμε το αίτιο, που προκάλεσε την τελευταία εκδήλωση, και ν’ αντιμετωπίσουμε το θέμα **«θεραπεία του αιτίου»,** γιατί τότε θα έχουμε ένα αποτέλεσμα θετικό, βέβαιο και οριστικό, αλλιώς θα διαπιστώνουμε πως τα φάρμακα, που χορηγούν οι γιατροί, τις περισσότερες φορές ανακουφίζουν μόνο προσωρινά, μα δεν θεραπεύουν οριστικά.
Πρέπει να εννοήσουμε όλοι μας, ότι αρρωσταίνει και η ψυχή. Αυτό πρέπει να το καταλάβετε όσο μπορείτε περισσότερο και καλύτερα, γιατί έτσι θα βοηθηθείτε ώστε να βλέπετε τα θέματα της υγείας σας βαθύτερα και σωστότερα και να φτάνετε στα αίτια, που προκάλεσαν τις διαταραχές, και να παίρνετε τα σωστά φάρμακα.

Μα γιατί αρρωσταίνει η ψυχή; Η ψυχή αρρωσταίνει από τα διάφορα πάθη της, από τα διάφορα

ελαττώματά της, που έχει ακόμη, από τις διάφορες παραβάσεις των Θείων Νόμων που κάνει, από την απομάκρυνσή της από την Πηγή του Φωτός και της Αληθινής Ζωής, από το Θεό της, που τη δημιούργησε. Ακόμη αρρωσταίνει η ψυχή, γιατί **δεν τρέφεται σωστά,** γιατί δεν τρέφεται επαρκώς, γιατί δεν τροφοδοτείται από το μέρος εκείνο που θα έπρεπε και με τον τρόπο που θα έπρεπε, για να συντηρηθεί και να αναπτυχθεί. Δηλαδή, υπάρχουν ψυχές καχεκτικές, αναιμικές, πεινασμένες και διψασμένες, λιμοκτονούσες με άλλα λόγια, χωρίς να το καταλαβαίνουν.

Γιατί δεν το καταλαβαίνει αυτό η ψυχή εύκολα; Γιατί τα καλύμματα της ύλης, η σάρκα, εμποδίζουν την ψυχή να δει την Αλήθεια κατά βάθος. Άλλωστε και διάφορες σαρκικές αρρώστιες που έχουμε, δεν τις καταλαβαίνουμε πάντοτε έγκαιρα, για να λάβουμε τα μέτρα μας, αλλά πολύ αργά μερικές φορές, σε προχωρημένο στάδιο δηλαδή, κι αυτό όχι γιατί δεν μας είχαν παρουσιαστεί νωρίτερα τα συμπτώματα της αρρώστιας, αλλά γιατί δεν δώσαμε τη σημασία που έπρεπε νωρίτερα.

Έτσι και η ψυχή, ενώ είναι άρρωστη και ενώ μας δείχνει τα διάφορα συμπτώματα της αρρώστιας της, εμείς δεν δίνουμε τη σημασία που πρέπει, και η κατάσταση της ψυχικής ασθένειας πάντα χειροτερεύει, με σοβαρά επακόλουθα στη ζωή μας. Έχουμε σχεδόν όλοι μας άγνοια των ψυχικών ασθενειών και της θεραπείας τους, και τούτο συμβαίνει γιατί δεν ασχολούμαστε πολύ με την ψυχή μας – πολλοί αμφισβητούν ακόμη και την ύπαρξή της, κι άλλοι της δίνουν πολύ λίγη σημασία, σαν να είναι κάτι δευτερεύον, ξεχνώντας αυτό που είναι γραμμένο: «Τι γαρ ωφελήσει άνθρωπον εάν κερδίση τον κόσμον όλον, και ζημιωθή την ψυχήν αυτού; Ή τι δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχής αυτού;» (Μάρκ. Η΄, 36-37), ξεχνώντας πως η ψυχή είναι το Αθάνατο μέρος του ανθρώπου, η «Πνοή του Θεού», που είναι μέσα μας και που ζωοποιεί τη σάρκα μας.

Ακόμη, γιατί όταν διαπιστώσουμε πως κάτι δεν πάει καλά εντός μας, αποφεύγουμε να αναζητήσουμε **τον κατάλληλο γιατρό,** όπως τον αναζητούμε για τις αρρώστιες του σώματος, να τον συμβουλευτούμε και να πάρουμε τα κατάλληλα φάρμακα, να εφαρμόσουμε με την ίδια σχολαστική ακρίβεια τις συνταγές, πνευματικές αυτή τη φορά, που θα μας δοθούν. Και ο γιατρός ο κατάλληλος για την περίπτωση αυτή είναι ο Πνευματικός, αυτός που έχει μόρφωση και γνώση και πείρα πάνω στα ζητήματα αυτά, και που γνωρίζει και μπορεί να διαγνώσει από τι πάσχει μια ψυχή και να δώσει τις ανάλογες Πνευματικές συνταγές και τα ανάλογα Πνευματικά φάρμακα, που θα βοηθήσουν το εσωτερικό μέρος του ανθρώπου, την ψυχή του, να θεραπευθεί με τη βοήθεια του Μεγάλου Γιατρού των ψυχών, του Κυρίου.

Είναι καιρός ν’ αφήσουμε όλοι την παλιά μας τακτική της άγνοιας, **την τακτική της αδιαφορίας,** και να γίνουμε συνετοί, να γίνουμε προσεκτικοί, να ενδιαφερθούμε, να προχωρήσουμε στην οδό της Αλήθειας, που είναι ο Κύριος και η Διδασκαλία Του, να προχωρήσουμε στην ενσυνείδητη πορεία μας πάνω στη γη, με οδηγό μας το Μεγάλο Λυτρωτή, να προχωρήσουμε στη διερεύνηση του Εαυτού μας, που είναι Θείο Δημιούργημα και Εικόνα Θεού πάνω στη γη, και όχι σκουλήκι, όπως λένε μερικοί από δήθεν ταπεινοφροσύνη. Γιατί αν νομίζουμε πως είμαστε σκουλήκια, θα είμαστε πάντα καρφωμένοι, έρποντες πάνω στη γη και ποτέ δεν θα μπορέσουμε να ζήσουμε το μεγαλείο τού να γίνουμε Αδελφοί Κυρίου, Αδελφοί Χριστού και Υιοί Θεού, θέση για την οποία μας προόρισε και μας προορίζει ο Ουράνιος Πατέρας μας.

Είναι καιρός να ενδιαφερθούμε για τους Θείους Νόμους, να τους μάθουμε και να τους τηρούμε, να εφαρμόσουμε, δηλαδή, στην πράξη τη Θεία Νομοτέλεια, που διέπει τη ζωή μας, τις μεταξύ μας σχέσεις και τις σχέσεις μας με τον Πατέρα - Θεό και Κύριο. Είναι καιρός ν’ αρχίσουμε να μαθαίνουμε το Εσωτερικό Έργο του Κυρίου και να ετοιμάσουμε ο καθένας μας το Θρόνο Του στην ψυχή μας, αν θέλουμε ν’ αναστηθούμε, αν θέλουμε να έχουμε Ζωή Αιώνια κι αν θέλουμε να λάβουμε μέρος, ενεργό συμμετοχή στην Παρουσία Του εν Δόξη πάνω στη γη, που θ’ αρχίσει σε λίγο.

Στα πρόθυρα της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου επί της γης, της Παρουσίας Του εν Δόξη, η οποία Παρουσία θα πραγματοποιηθεί εντός του ανθρώπου, προκειμένου να τον ζωοποιήσει πλήρως, να τον Χριστοποιήσει και να τον αναστήσει και να τον ενώσει με τον Πατέρα, όπως είναι γραμμένο στις Γραφές, είναι απόλυτη ανάγκη να εννοήσουμε όλοι μας, ότι το κήρυγμα του Ιωάννη περί μετανοίας και κάθαρσης του ανθρώπου έχει εντελώς ιδιάζουσα σημασία, «ετοιμάσατε την οδόν Κυρίου, ευθείας ποιείτε τας τρίβους αυτού» (Λουκ. Γ΄, 4), και είναι απολύτως απαραίτητο να υπάρξει όχι μια κάποια αλλαγή της πορείας του ανθρώπου, αλλά **ριζική, πλήρης και εν επιγνώσει μετάνοια και κάθαρση** όλων των στοιχείων εκείνων, που δυνατόν να εμποδίζουν την Παρουσία του Κυρίου εντός του ανθρώπου.

Είναι ανάγκη όλοι να υποβληθούμε σε κάθαρση έργων, λόγων, σκέψεων, συναισθημάτων, επιθυμιών και να ενστερνισθούμε τις Θείες εκείνες Αρετές, που ενυπάρχουν μέσα στον κάθε άνθρωπο, και να τις αναπτύξουμε και να τις κάνουμε καθημερινή άσκηση, άμιλλα και εφαρμογή, - βιώματα, σε όλα τα σημεία εκδήλωσης της ζωής μας. «Ποιήσατε ουν καρπόν άξιον της

μετανοίας» (Ματθ. Γ΄, 8). Και όχι μόνον αυτά, αλλά είναι ανάγκη εφαρμογής από όλους της Θείας Επιταγής: «αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου εν όλη τη καρδία σου και εν όλη τη ψυχή σου και εν όλη τη διανοία σου» και «αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν» (Ματθ. ΚΒ΄, 37-39).

Ποιες είναι οι ασθένειες της ψυχής; Είναι αρκετά δύσκολο και βαρύ το θέμα αυτό, για να το αναπτύξουμε και να το αναλύσουμε. Χρειάζεται χρόνος, μεγάλη προσοχή και πολλές γνώσεις. Δεν είναι το κυρίως θέμα μας. Θα προσπαθήσω όμως να λάβετε μία γεύση, που να σας βοηθά στην καθημερινή ζωή σας στην αντιμετώπιση του θέματος, για να μπορείτε να γνωρίζετε τι λειτουργίες συμβαίνουν εντός σας.

Η συνηθέστερη περίπτωση είναι το ψέμα, που αντίκειται στην Αλήθεια του Θεού. Συγγενεύει με τη συκοφαντία, που είναι ψέμα και διαβολή κατά του πλησίον. Μια επέκταση του ψεύδους είναι η ψευδορκία και η επιορκία. Κάτι, λοιπόν, συνηθισμένο στην εποχή μας, που πολλές φορές δεν του δίνουμε σημασία, ενεργοποιεί νόμους αρνητικούς, αντίθετους από το Νόμο της Αγάπης. Αν δεν θεραπεύσουμε αυτές τις ψυχικές ασθένειες, θα μας οδηγήσουν σίγουρα στην επιδείνωση της κατάστασης αυτής, με αποτελέσματα τα οποία πάντοτε φέρνουν, σαν εκδήλωση δυσαρμονίας, που είναι, θλίψη, πόνους και δάκρυα.

Συνηθισμένη περίπτωση, κακή μας συνήθεια, είναι οι πάσης φύσεως όρκοι, που καμιά φορά, χωρίς να το εννοούμε, δένουν και δεσμεύουν. Ακόμη τα απρεπή λόγια, υβριστικά και αισχρά καμιά φορά, και κυρίως γύρω από σεξουαλικά θέματα, δείχνουν την άγνοιά μας να κατευθύνουμε σωστά τη δύναμη, που περιέχει ο λόγος μας.

Μια άλλη κατάσταση συνηθισμένη είναι η κατάκριση, η κατηγορία, η δυσφήμηση, που δεν ωφελούν κανέναν απολύτως, δεν οικοδομούν, αλλά δημιουργούν προβλήματα, που δυσκολεύουν τη ζωή του ανθρώπου. Πρέπει να γνωρίζουμε, ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ανεξάρτητοι και κανένας δεν έχει εξουσία πάνω στον άλλον. Κάθε εξουσία που υπάρχει, είτε κοσμική είτε Πνευματική, σκοπό έχει να εξυπηρετεί, να βοηθά, να ανοικοδομεί, να αποδεσμεύει από τη γη και να ελευθερώνει τον άνθρωπο και όχι να τον καταπιέζει ή να του δημιουργεί προσκόμματα στην πορεία του και την εξέλιξή του. Μοναδικός Κριτής είναι ο Κύριος, ενώ όλοι οι άνθρωποι είναι κρινόμενοι, γιατί όλοι αμάρτησαν.

Κάθε παράπτωμα δείχνει άγνοια, αδιαφορία, αδυναμία, πλάνη, παράβαση Θείου Νόμου. Η εντολή

του Κυρίου είναι: «Γίγνεσθε Τέλειοι ως ο Πατήρ Μου», και το «γίγνεσθε» σημαίνει συνεχή προσπάθεια μεταλλαγής, για να πλησιάσουμε τη Θεία Τελειότητα, που βρίσκεται μέσα μας. Τότε θα πάψουμε να είμαστε «αποστάτες» και «υιοί απειθείας», «γεννήματα εχιδνών» (Ματθ. Γ΄, 7). Οι Γραφές λένε: «παν ουν δένδρον μη ποιούν καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται» (Ματθ. Γ΄, 10).

Πολλοί παρανοούν τη Μακροθυμία του Θεού, που τους δίνει χρόνο για μετάνοια, και νομίζουν πως δεν υπάρχει Θείος Νόμος, δεν υπάρχει Θεία Δικαιοσύνη. Σ’ αυτούς και σε όσους αναβάλλουν τη μετάνοια και βελτίωσή τους, λέγω: «Μέχρι πότε το Άπειρο Έλεος και η Φιλανθρωπία του Θεού θα περιμένει τους ασώτους υιούς να συνέλθουν και να επιστρέψουν στο Νόμο και στον Πατέρα τους;».

Οι μέρες περνούν, περνούν τα χρόνια, τα χρόνια σχημάτισαν αιώνες, και θα φτάσει το πλήρωμα του χρόνου, που ο καθένας μας θα λάβει κατά τα έργα του. Πλησιάζει ο καιρός της κρίσης για όλους. Η Παρουσία Του εν Δόξη σημαίνει και κρίση των λαών. Αφυπνισθείτε από την αδιαφορία, το λήθαργο, την αγάπη και τη δέσμευση με την ύλη. Μετανοήστε, για να μπορέσετε να ζήσετε στο Φως, να αναγεννηθείτε από το Φως, να μετουσιωθείτε σε Φως, για να καταστείτε ένα με το Φως.

Μερικοί βλασφημούν το Όνομα του Θεού, του Λυτρωτή, της Θείας Μητέρας και γενικά τους Αγίους Αδελφούς μας, με τρόπο που δείχνει ασέβεια, επιπολαιότητα, πώρωση και έλλειψη στοιχειώδους κρίσης και λογικής, χωρίς κανείς από αυτούς να λύσει με τον τρόπο αυτόν κανένα πρόβλημά του, ούτε να καλυτερεύσει τη θέση του. Όλοι συσσώρευσαν πάνω τους ποινές και έθεσαν σε κίνηση το νόμο της Ανταπόδοσης και Ισορροπίας, που τείνει να αποκαταστήσει τη διαταραχθείσα Αρμονία και να σωφρονίσει τους υπαίτιους.

Από του Σταυρού Του ο Κύριος είπε το γνωστό σε όλους «Πάτερ, άφες αυτοίς· ου γαρ οίδασι τι ποιούσι» και θυσιάστηκε για σένα, αμαρτωλέ, για να σε σώσει. Γιατί, αντί να Τον βρίζεις, δεν Τον επικαλείσαι να σε βοηθήσει; Ποιος σε εμπόδισε; Ποιος ζήτησε Έλεος και δεν το έλαβε;

Σκοπός μας δεν είναι η ξηρά και τυπική απαρίθμηση των περιπτώσεων αυτών, αλλά η υπενθύμιση των παθών και η συσχέτισή τους με τους Θείους Νόμους. Θέλω να ξεπεράσετε το στάδιο μιας απλής, βιαστικής, τυπικής, χωρίς επίγνωση τις περισσότερες φορές, εξομολόγησης, που κάνετε σ’

έναν Πνευματικό, και να προχωρήσετε στην ενσυνείδητη, κατά βάθος κάθαρση του «είναι» σας. Γιατί αν δεν φτάσετε στο στάδιο αυτό, της ενσυνείδητης κάθαρσης, αλλαγής και μετανοίας σας, μην πιστεύετε πως σωθήκατε. Γιατί η Ζωή και η Ανάσταση, που είναι ο Λόγος - Χριστός, δεν εισήλθε εντός σας, και χωρίς Χριστό ενοικούντα δεν υπάρχει σωτηρία.

Ο Κύριος είπε στο Νικόδημο: «εάν μη τις γεννηθή άνωθεν, ου δύναται ιδείν την βασιλείαν του Θεού» (Ιωάν. Γ΄, 3), και αυτή η Νέα Γέννηση είναι μία αλλαγή, που συμβαίνει εδώ και τώρα.

Στην περίπτωση της κλοπής και της υπεξαίρεσης δεν φτάνει η μετάνοιά σας, αλλά είναι απαραίτητη η έμπρακτη απόδειξη της μετάνοιας. Δηλαδή η επιστροφή εκείνων, που παράνομα αφαιρέσατε. Αν παρασυρθήκατε μία φορά στην εκδήλωση διαφόρων παραβάσεων, δείχνει ακριβώς αυτό, δηλαδή ότι παρασυρθήκατε. Αν όμως οι εκδηλώσεις σας γίνονται κατ’ εξακολούθηση, δείχνουν πως είσαστε επιρρεπείς στο σημείο αυτό, πως δεν το ξεπεράσατε ακόμη, πως δεν διδαχθήκατε επαρκώς. Είναι μια εκδήλωση βαθύτερη, που δείχνει ένα σημείο στασιμότητας, κάτι ανεξέλικτο ακόμη, που έχει ανάγκη σμίλευσης συστηματικής, με πολλή φρόνηση και προσπάθεια, για να το ξεπεράσετε. Προχωρείτε προς τη μόνη κατεύθυνση, που είναι και ο προορισμός σας πάνω στη γη, και αυτή η κατεύθυνση και προορισμός είναι η Θεία Τελειότητα, που βρίσκεται μέσα μας και που πρέπει να την ανασύρουμε και να την εκδηλώσουμε προς τα έξω, για να καταστούμε όμοιοι με τον σαρκωθέντα Λόγο - Χριστό, γιατί ως Λόγοι - Χριστοί μόνο μπορούμε να επιστρέψουμε και να ενωθούμε με το Θεό - Πατέρα.

Πολλές φορές θυμώνουμε και παρασυρόμαστε από οργή και φιλονικούμε δημιουργώντας μάχες και πολέμους μικρούς ή μεγάλους, με αποτέλεσμα πάντα το ίδιο: γκρέμισμα, ερείπια, όχι μόνο σπιτιών ή οικογενειών, αλλά ερείπια ψυχών, συνειδήσεων, ανθρώπων που πλάστηκαν για ν’ αγαπιούνται. Ο Νόμος του Θεού είναι σαφής: «έστω πας άνθρωπος… βραδύς εις οργήν. Οργή γαρ ανδρός δικαιοσύνην Θεού ου κατεργάζεται» (Ιακ. Α΄, 19-20).

Στις περιπτώσεις αυτές χάνουμε τον έλεγχο της κρίσης μας και την πνευματική μας διάκριση και ισορροπία και δημιουργούμε μια καταιγίδα, μια κόλαση μέσα στην ψυχή μας, ξοδεύοντας το δυναμικό μας όχι βέβαια για να οικοδομήσουμε, αλλά για να γκρεμίσουμε, να τραυματίσουμε και να πονέσουμε έναν Αδελφό μας. Ακόμη διαταράσσουμε τις λειτουργίες μας – Πνευματικές, ψυχικές και σωματικές – και ο μηχανισμός μας παύει να εργάζεται ισορροπημένα, φέρνοντας διαταραχές στην κυκλοφορία του αίματος, στην καρδιά, στον εγκέφαλο, στη λειτουργία των έσω

εκκρίσεων. Ακόμη, σύμφωνα με το νόμο της έλξης των ομοίων, που υπάρχει και λειτουργεί αέναα, έλκουμε από γύρω μας, από την ατμόσφαιρα, από το άπειρο, ρεύματα ομοιοκραδαστικά, ενέργεια, δηλαδή, της αυτής ποιότητας, ενέργεια θυμού που εκπορεύθηκε σε διάφορους χρόνους από τους θυμούς των ανθρώπων και η οποία με ασύλληπτη ταχύτητα τείνει να ενωθεί, ελκόμενη από το θυμό μας, με την ενέργεια που παράγουμε.

Έτσι η ισχύς, το δυναμικό του θυμού μας, που είναι δυναμικό αρνητικό, πολλαπλασιάζεται σε ισχύ και βλέπουμε ανθρώπους υπό την επήρεια του θυμού να διαπράττουν πράξεις βιαιότητας, που δεν μπορούν να τις εξηγήσουν.

Η ομοιοκραδαστική κατάσταση ισχύει για το καθετί στη ζωή μας, όχι μόνο για την περίπτωση του θυμού. Μη χτυπάτε, λοιπόν, κανέναν είτε με όπλα είτε με λόγια, ή με τα συναισθήματά σας ή με τις πράξεις, και πληγώνετε με τον τρόπο σας τους Αδελφούς σας, γιατί κάτω από την εξωτερική μορφική διαφορά υπάρχει η εσωτερική ενότητα, υπάρχει ο αυτός Γεννήτορας Πατέρας για όλους.

Σας θυμίζω, πως κατά την ώρα της σύλληψης του Κυρίου, ο Πέτρος, από υπερβολική αγάπη προς τον Διδάσκαλο και πιστεύοντας πως μ’ αυτόν τον τρόπο Τον υπερασπίζεται, απέκοψε το αυτί του υπηρέτη Μάλκου. Ο Κύριος πήρε το κομμένο αυτί και το τοποθέτησε στη θέση του και είπε στο φλογερό μαθητή Του: «απόστρεψόν σου την μάχαιραν εις τον τόπον αυτής· πάντες γαρ οι λαβόντες μάχαιραν εν μαχαίρα αποθανούνται» (Ματθ. ΚΣΤ΄, 52), φανερώνοντας τον πνευματικό Θείο νόμο της ανταπόδοσης, που αναφέρεται και αλλιώς: «ό γαρ εάν σπείρη άνθρωπος, τούτο και θερίσει» (Γαλ. ΣΤ΄, 7).

Έτσι, αν σπείρετε στο πέρασμα της ζωής σας κακία ή μίσος, θα θερίσετε σίγουρα αυτό που σπείρατε. Γι’ αυτό, φροντίστε και προσέχετε τι σπέρνετε στο διάβα της ζωής σας, γιατί σίγουρα η συγκομιδή σας θα είναι ανάλογη, και αν δεν σας αρέσει, δεν φταίει κανείς άλλος, γιατί καθένας είναι υπόλογος για τα έργα του. Όπως διαλέγετε, όσοι φυτέψατε κάτι, όμορφες ποικιλίες, σπόρους εξαιρετικής ποιότητας ή φυτά ή δέντρα, από τα καλύτερα, έτσι και στη ζωή σας διαλέγετε με προσοχή και επιμέλεια τι θα φυτέψετε γύρω σας, για να έχετε καρπούς όμορφους.

Ο Νόμος επεκτείνεται σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής μας, της υλικής και της Πνευματικής: «ο σπείρων εις την σάρκα εαυτού εκ της σαρκός θερίσει φθοράν, ο δε σπείρων εις το πνεύμα, εκ του πνεύματος θερίσει ζωήν αιώνιον» (Γαλ. ΣΤ΄, 8).

Η λαϊκή σοφία λέει: «Όπως στρώσεις, θα κοιμηθείς». Αποκαλύπτει την ίδια Νομοτέλεια. Γι’ αυτό όσοι πονάτε και θλίβεστε, εξετάστε τα αίτια, και το αίτιο φροντίστε να το διορθώσετε, να το εξαλείψετε, να μην το επαναλάβετε, αν είναι δυνατόν. Μοναδικό φάρμακο για όλες τις περιπτώσεις είναι η Αγάπη και χωρίς Αγάπη δεν μπορούμε να φτάσουμε, να πλησιάσουμε και να επιστρέψουμε στο Θεό. Αγαπάτε, γιατί η Αγάπη είναι Τελειότητα, είναι πλήρωση Νόμου, είναι αυτός ο Θεός, του οποίου είστε εικόνες.

Μητέρες, μην εγκαταλείπετε τα παιδιά σας στους δρόμους χωρίς την προστασία σας, χωρίς τη φροντίδα σας και την καθοδήγησή σας. Μην εγκαταλείπετε στον άνεμο της διαφθοράς τα νεαρά σας βλαστάρια, γιατί αυτά θα είναι η αυριανή Κοινωνία. Σας δόθηκε το Θείο Δώρο της Μητρότητας και στην άσκηση και εκδήλωση της μητρικής φροντίδας και αγάπης δίνετε καθημερινά εξετάσεις. Μη βαρυγκωμάτε, μην καταριέστε, μην ασχημομιλάτε, αλλά με υπομονή και καλοσύνη μάθετε να τα οδηγείτε και να τα αγαπάτε. Την αγάπη και την ευλογία σας δώστε την στα παιδιά σας με χίλιους τρόπους την ημέρα, κάθε ώρα, κάθε στιγμή, σε κάθε ζήτημα, γιατί δεν υπάρχουν όρια στην Αγάπη, ούτε περιορισμοί για το πώς, πότε και πόσο θα εκδηλώσετε την αγάπη σας.

Τα όρια και οι περιορισμοί είναι στο νου σας, και σας παρακαλώ, φροντίστε με κάθε τρόπο να τα - αφαιρέσετε, για να αισθανθείτε μέσα σας το Άπειρο Μεγαλείο της Μητρικής Αγάπης. Κι όχι μόνο να φροντίσετε τα δικά σας παιδιά, αλλά βοηθήστε την Αδελφή σας μητέρα, την κάθε νέα μητέρα, με την πείρα και τις γνώσεις που έχετε αποκτήσει.

Ο λόγος του ανθρώπου είναι μια τεράστια δύναμη που εξωτερικεύει και εκδηλώνει την πνευματική ουσία του ανθρώπινου πνεύματος. Το ποιόν και τη δύναμη του κάθε πνεύματος καταμετρούμε από τη συνοχή των διανοημάτων που εξωτερικεύονται με το λόγο και από την ποιότητα των εννοιών.

Οι Γραφές λένε: «Ει τις δοκεί θρήσκος είναι εν υμίν, μη χαλιναγωγών γλώσσαν αυτού, αλλ’ απατών καρδίαν αυτού, τούτου μάταιος η θρησκεία» (Επιστ. Ιακ. Α΄, 26). Δηλαδή, αν δεν χαλιναγωγείτε τη γλώσσα σας, γελιέστε, και η θρησκευτικότητα και η πίστη, που νομίζετε πως έχετε, είναι μάταιη. Υπάρχουν κι άλλες Ευαγγελικές περικοπές που μιλάνε σχετικά για τη γλώσσα. Δεν θα κάνω ανάπτυξη όλων των περικοπών, γιατί δεν είναι το θέμα μου. Όσοι θέλετε να μάθετε

περισσότερα, μπορείτε να ρωτήσετε, να μελετήσετε και να μάθετε.

Έδωσα μεγάλη βαρύτητα σε ό,τι αφορά το λόγο σας, γιατί είναι το μέσον έκφρασης των ιδεών σας, της σκέψης σας, των συναισθημάτων σας, της κάθε απόφασής σας. Είναι το μέσον επικοινωνίας και συναλλαγής με τους Αδελφούς σας, κι από τον τρόπο που εκφράζεστε και μιλάτε, μπορείτε να αντιληφθείτε και την ποιότητα της πνευματικής κατάστασης που βρίσκεστε. Γι' αυτό, ελέγχετε τακτικά την ποιότητα του λόγου σας φροντίζοντας να τη βελτιώνετε, με γνώμονα πάντα τη Θεία επιταγή «Αγαπάτε αλλήλους».

Στις μέρες μας βλέπουμε σε εφημερίδες και σε περιοδικά διαφημίσεις πολλών επιτηδείων, που μοιράζοντας βότανα, συνταγές, φυλαχτά και πολλά άλλα, υπόσχονται να σας τακτοποιήσουν τα προβλήματά σας. Φυλαχτείτε από αυτές τις παγίδες που έντεχνα η Άρνηση τοποθετεί, για να σας απομακρύνει από το δρόμο της Αγάπης και της σύνδεσης με το Θεό, γιατί όλοι αυτοί εκμεταλλεύονται την άγνοιά σας, την ευπιστία σας, τον πόνο και τη θλίψη σας και σας υπόσχονται πολλά, αλλά τα αποτελέσματα είναι πάντοτε θλιβερά και άθλια.

Φυλαχτείτε από τις παγίδες αυτές, μην εμπιστεύεστε, πάψτε να είστε αντικείμενο εκμετάλλευσης και θήραμα του πονηρού. Οι τίμιοι, οι αληθινοί Αδελφοί θα σας μάθουν να αποτείνεστε στο Θεό - Πατέρα κι απ' Αυτόν να ζητάτε το Έλεος και τη βοήθεια που χρειάζεστε.

Κλείνοντας το θέμα περί μετανοίας και κάθαρσης, σας θυμίζω κάτι που είναι γραμμένο: «ότι ώρα ημάς ήδη εξ ύπνου εγερθήναι» (Ρωμ. ΙΓ΄, 11). Με άλλα λόγια, αφυπνισθείτε από τον πνευματικό σας ύπνο, το λήθαργο, την αδιαφορία και την αδράνειά σας. Ετοιμαστείτε ν' ανάψετε τη λαμπάδα σας. Ιδού ο Νυμφίος της ψυχής, κρούει τη θύρα και σας ειδοποιεί να ετοιμαστείτε.

Σας έφερα την Αγγελία Του. Ετοιμαστείτε για να Τον υποδεχθείτε.